

వక్రించిన విధి

* రచన : కళితేజ్ *

“నువ్వంటే నాకు ఎప్పుడూ యిష్టం లేదు. ఈ విధంగా ప్రవర్తిస్తే తీవ్ర పరిణామాలు ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది.” అంది విజయ తీక్షణంగా అతడి కేసి చూస్తూ.

పేరుకి తగ్గట్టు ఎంతో విండుగా, హుందాగా, వినమ్రంగా మాట్లాడే ఆమ్మాయి ఆ విధంగా సాయారామ్ కి వార్నింగ్ యిచ్చినట్లు సంభాషించడం అప్పుడే క్లాస్ లో నుంచి వెలుపలికి వస్తున్న రవికి, మూర్తికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

“ఏమిటి అనలు విషయం?” కాలేజీ గేటు దాటుతూ అడిగేడు రవి.

“కొత్తగా చెప్పేదేం వుంది. తెలిపిందేగా మన సాయి ఆ ఆమ్మాయిని ఎంతగా ఆరాధిస్తాడో కాలేజీలో అందరి తెలుసు. అయినా, వృ... సాపం.... మనవాణ్ణి దేవి కటాక్షించేటట్టు లేదు.” అన్నాడు మూర్తి హోటల్ కి దారి తీస్తూ.

విజయ అన్న మాటలు యింకా అతగాడికి మెదడులో గింగురుమంటున్నాయి. కాసేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు సాయి. ఆమె పట్ల అతగాడి మూగప్రేమ చూస్తుంటే చాల జాలి, ప్లేస్ సానుభూతి కలిగి తీరుతుంది ఎవరికై నా. ఆ ఆమ్మాయి మాత్రం కనీసం ఇతర్ని ప్రెండ్ గా నైనా ట్రీట్ చేయదు. ‘నిజయనిగావి పెళ్ళి చేసుకోపోతే నే ననలు బ్రతకను!’ అంటుంటాడు అప్పుడప్పుడు.

“సర్లేవోయ్, ఆస్ట్రోల్ ఓ ఆడపిల్ల కా నన్నంత మాత్రాన చావడమేనా?” అని మందలించే వాళ్ళం.

“మీ కలానే ఉండొచ్చు. కాని మనసుకి ఓసారి ‘ఇష్టం’ అనే గాలం చిక్కుకుంటే దాన్ని విడదీయడం ఎంత కష్టమో మీకూ నా పరిస్థితి ఎదురైతే తెలుస్తుంది.” అనే వాడు సాయి.

ఆ క్షణంలో సాయి వాలకం చూస్తుంటే.... వృ - ‘నిజయ్’ ఎంత కర్కశత్వం ప్రదర్శిస్తోంది. చీ.... ఏమిటో ఈ అభాగ్యు. గొర్రె, కసాయివాణ్ణి వమ్ముతుందన్నట్టుగా

బూటకం, కపటం లోపల దాచుకొని వైకి ప్రేమించినట్టు నటించి క్షణికమైన అవసరాలు తీరిన తర్వాత కాగితాల్లా వినరేనే షోకిల్లారాయుళ్ళని చూసి మోసపోతారు. ‘సాయి’ లాంటి వాణ్ణి కనుచూపు మేరలోనే నా చూడడానికి ఇష్టపడని విజయ లాంటి వాళ్ళు. నిరాశ ప్రస్ఫుటంగా మొహంలో కనువిస్తున్న సాయిని చూస్తూ అన్నాడు మూర్తి.

“వద్దు మొర్రో అన్నా, ఆ ఆమ్మాయినే పట్టుకు ప్రేలాడక పోతే ఇక యీ దేశంలో ఆడాళ్ళే లేరా?” తను యిచ్చిన నలహా ఎంత యూజ్ లెసో తనకి అందరి కంటే బాగా తెలుసు. అయినా ఓదార్చాలి గదా!

“సాయి, నాదో చిన్న ప్రశ్న!” అన్నాడు రవి సాలోచనగా.

“ఏమిటి?” సాయి పరధ్యానంలో నుంచే జవాబిచ్చేడు.

“నువ్వు ఆ విజయ కోసం ఏం చెయ్యడానికై నా సిద్ధమే కదా?”

“ఎందుకా ప్రశ్న యివ్వుడు?”

“మరేం లేదు. నువ్వు చేయవలసిన పని ఇంకొకటే మిగిలిపోయింది. అదేమిటంటే ధైర్యం చేసి ఓ అందమైన ప్రేమలేఖ రాసి ఆ ఆమ్మాయికి యివ్వడం!....” ముగించాడు రవి.

“అహా! చాల బావుంది మీ ఐడియా.... చెప్పి తీసి కొద్దే అప్పుడు వదేడి నే ననేగా నీ దీమా?” సాయి వెటకారంగా అన్నాడు.

“ఎలాగా బాబూ. నీకో చచ్చేది?” విసుగొచ్చింది మూర్తికి.

విజానికి రవి యిచ్చిన సలహావి ఆచరణలో ఎప్పుడో పెట్టి చూశాడు సాయి. అయితే ఆ ప్రయత్నం బెడిసి కొట్టిందని ఏ మొహం పెట్టుకొని చెప్పగలడు?

“పోయి. పోయి ఆ మొండి ఘటాన్ని ప్రేమించక పోతే, ఇంకా మన క్లాసులో చాల మంది చచ్చారుగా ఆమ్మాయిలు - రమణి, కళ్యాణి, రాజేశ్వరి, అరుణ వాళ్ళలో

ఎవరో ఒకర్ని ప్రేమించి ఏడవలేక పోయావా?" అన్నాడు మూర్తి.

"వాళ్ళందర్నీ మన మిత్రబృందానికి త్యాగం చేశానై!" అంటూ లేచాడు సాయి. మిత్రులంతా ఎవరి ఇళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళారు.

పదేళ్లు గడిచాయి కాలచక్రంలో. ఒకరోజు బజారులో రవి వెళుతుంటే హఠాత్తుగా కలిశాడు సాయి. "మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకు ఎంత దైవికంగా కలిశాం!" అంటూ ఇద్దరికీ చాల సంతోష మనిపించింది.

"నేను విజయవాడలో ఆటో మొబైల్ షాప్ నడుపు తున్నా, నువ్వెప్పుడన్నా వస్తే గవర్నర్ పేటలోని 'విజయ ఆటో మొబైల్ షాప్' పేరు చెప్తే ఎవరైనా చెప్తారు." అన్నాడు మాటల సందిర్భంలో సాయి.

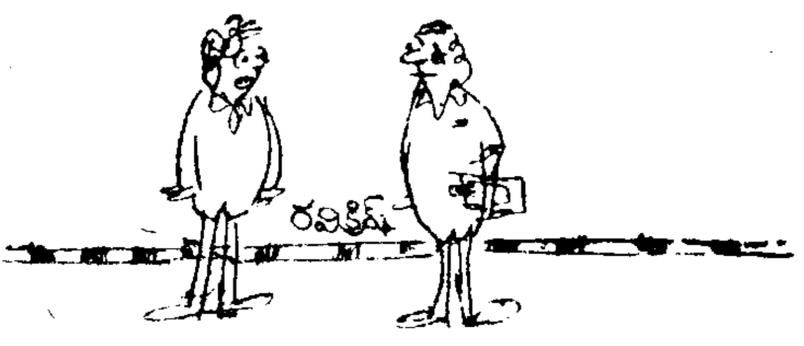
ఒక చిన్న మందహాసపు రేఖ రవి మొహంలో కనిపించింది.

"ఏమిటో ఆదోలా...." అన్నాడు సాయి.

"అహ, మరేం లేదు. మన కాలేజీ డేస్ లో విజయ అంటే చచ్చిపోయేవాడివి కదా! ఇప్పుడది జ్ఞాపకం వస్తే ఎలా అనిపిస్తుంది నీకు?" ఆత్మతగా అడిగేడు రవి.

సాత జ్ఞాపకాలు చేసుకుంటూ ఓ ఉణం కళ్ళు మూసి చెప్పేడు సాయి. "ఇప్పటికీ విజయని తలుచుకుంటుంటే తీయటి న్యప్పం లాంటి ఆ రోజుల్లోకి మళ్ళీ వెళ్ళిపోతే ఎంత బాగుంటుంది అనిపిస్తుంది. మళ్ళీ ఆవిడగాని కనిపిస్తే నా భార్య పిల్లల్ని చూపించి పరిచయం చేసినపుడు ఆవిడ సాయి.

నిలువీ వెళుతుంటే / శస్త్రుకు పింపునీ / అల్లనమ్మ! నొప్పుకు కుర్చునీ / మన రోజుని పళ్ళు కమ్మ / చెప్పు న్నారు

ఫేస్ లో ఎక్స్ ప్రెషన్స్ ఎలా ఉంటాయో చూడాలని పిస్తోంది." అన్నాడు సాయి చిరునవ్వుతో.

"ఇక విజయని చూపే అవకాశం లేదు." అన్నాడు రవి భారంగా.

"ఏమిటి విషయం - పెళ్ళి చేసుకొని వెళ్ళిపోయింటుంది." వళ్ళు విరుచుకుంటూ అన్నాడు సాయి.

"వెళ్ళిపోయిన మాట నిజమే కాని, అత్తవారింటికి కాదు - ఇక ఎవరికీ కనీపించని చోటుకి. ప్రేమించినవాళ్ళి పెళ్ళి చేసుకొనేందుకు ఇంట్లో అనుమతించక పోవడంతో ఆ అపూయిత్యం చేసుకొంది."

మెదడులోని కోట్ల నరాలు నుగు నుగు అయిపోయాయనిపించింది సాయికి ఆ వార్త విసడంతో. 'అనాడు తనని తిరస్కరించింది విజయ. ఈ నాడు విడి తిరస్కరించింది ఆమెను ఈ లోకంలో ఉండకూడదంటూ. ఎంత మాయా వ్రపంచ మిది.... అందింది అవసరం లేదంటాం! అవసరమున్నది దొరకలేదంటూ బాధ పడుతుంటాం!' తనలో తనే ఏ దేదో నముదాయించుకుంటున్నాడు సాయి.

USE ALWAYS

BANIAN

BANIANS

JEYA GANESH, KNITTING CO
171, KUMARAN POAD, TIRUPUR-638601.

Regd. No.
6 2 3 3

Phone :
2 1 8 5 2

* కలర్ బనియన్లు, * దోరియా, * జెట్టిలు.